

DELIKT (3) *sb*

delikt *m* (1), **deliktum** *n* (2); deliktum *GórnRozm*; delict : deliktum *SarnStat* (1 : 1).

e nie kreskowane; prawdopodobnie jasne.

N sg delikt (1). ◊ (*lat.*) *sg N deliktum* (1). ◊ *A deliktum* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Przewinienie, wykroczenie przeciw prawu [delictum – niedostatek BartBydg; – błąd, występek, chyba, grzech Calep; występek – delictum Cn] (3) : poştánowiłby on naprzód cenfores potem inquitores, którzyby ná mieycá/ gdzie fię delictum sítáło źiezdzáli GórnRozm L; Bo vrzędem świádczyć fałsz, ieft więtfzy delict niż proştą ośobą SarnStat 710, 879.

Synonim: występek.

SB